

ลูกด่ง

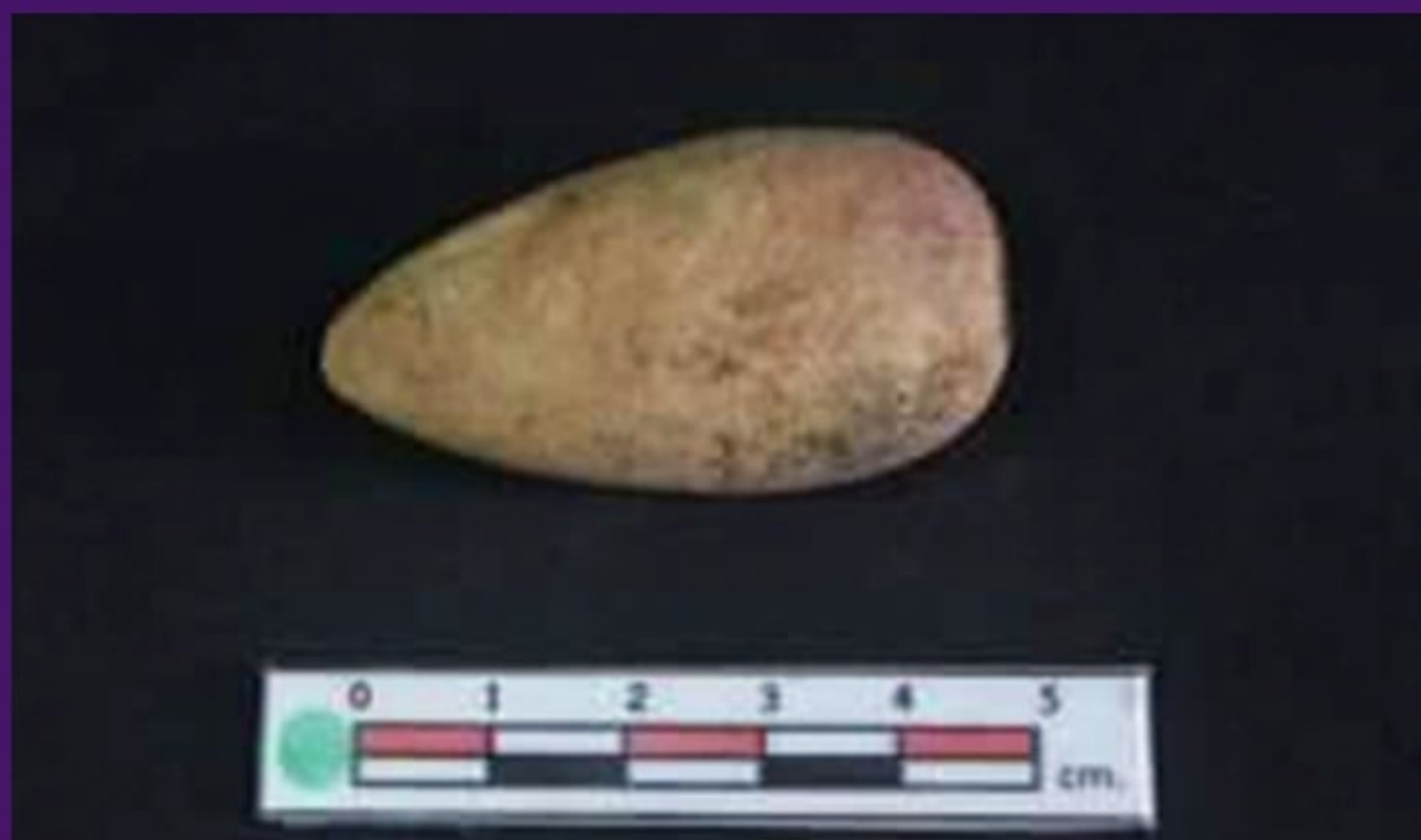
เครื่องมือช่าง สร้างปราสาทพนมรุ้ง

อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง บุรีรัมย์

ลูกดัง (plumb) คือ เครื่องมือช่าง

สำหรับการอ้างอิงแนวตั้ง มีลักษณะเป็น
ตุ่มน้ำหนัก ทรงกรวย ด้านบนมีห่วงผูกเชือก
ใช้ตรวจสอบแนวตั้งของสิ่งก่อสร้าง เช่น
เสา กำแพง ว่าตั้งตรงหรือไม่ หรือบางครั้งใช้
วัดระดับความลึกของน้ำในสระ

ลูกดังดินเผา พบจากการขุดแต่ง ปราสาทหนองหงส์
อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕

พระวิษณุกรรม
เทพแห่งงานช่าง
พระหัตถ์ซ้ายถือดิ่ง
พระหัตถ์ขวาถือฝัก

ลูกดังดินเผา พบที่ อ.พิมาย จ.นครราชสีมา
เก็บรักษา ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิมาย

ลูกตั้งพนมรุ้ง รายการที่ ๑

วัสดุ ดินเผา

กว้าง ๔.๗ เซนติเมตร

ยาว ๙.๑ เซนติเมตร

น้ำหนัก ๑๑๐ กรัม

สภาพ ค่อนข้างสมบูรณ์ มีรอยบิ่นเล็กน้อย

พบที่ สระน้ำโบราณ หมายเลข ๕

ณ อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘

ลูกตั้งพนมรุ้ง รายการที่ ๒

วัสดุ หิน

กว้าง ๔.๑ เซนติเมตร

ยาว ๗.๓ เซนติเมตร

น้ำหนัก ๑๒๗ กรัม

สภาพ ชำรุด ส่วนล่างหักหาย
พบที่ สระน้ำโบราณ หมายเลข ๕
ณ อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘

ลูกตั้งพนมรุ้ง รายการที่ ๓

วัสดุ ดินเผา

กว้าง ๔.๐ เซนติเมตร

ยาว ๕.๕ เซนติเมตร

น้ำหนัก ๕๗ กรัม

สภาพ ชำรุด ที่ส่วนบนและส่วนล่าง

ประวัติ เก็บรักษา ณ สำนักงาน

อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง

มาแต่เดิม

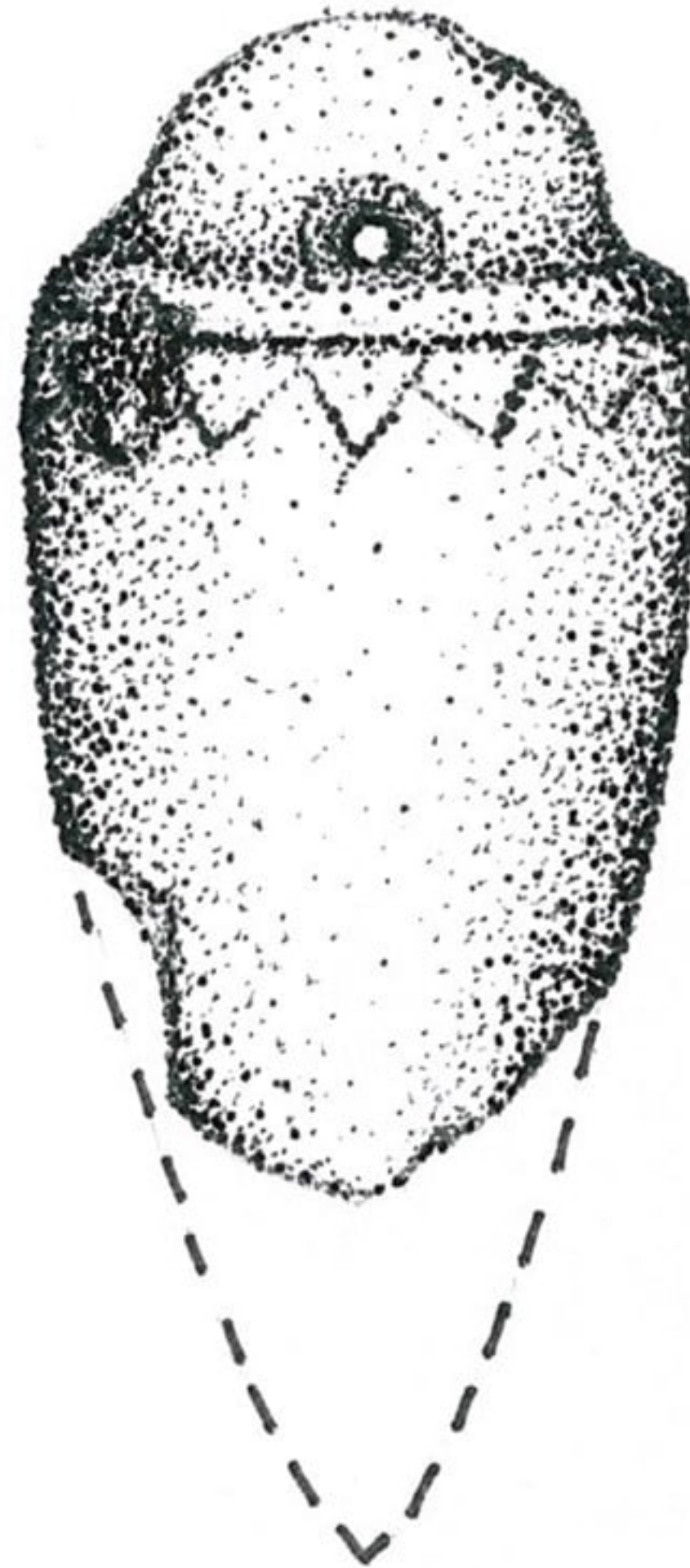

ภาพถ่ายเส้น ลูกดั่ง ที่พบ ณ อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง

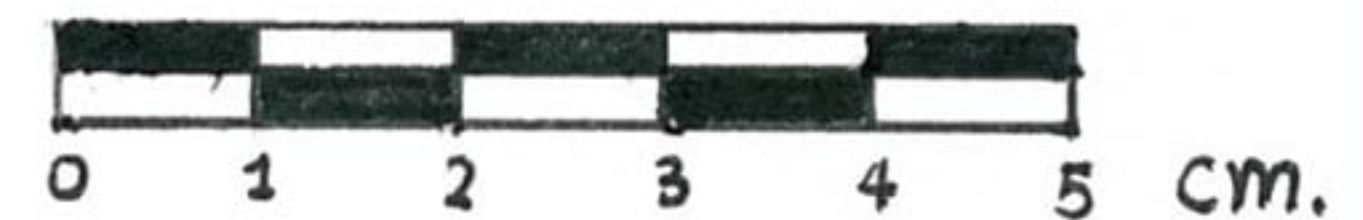
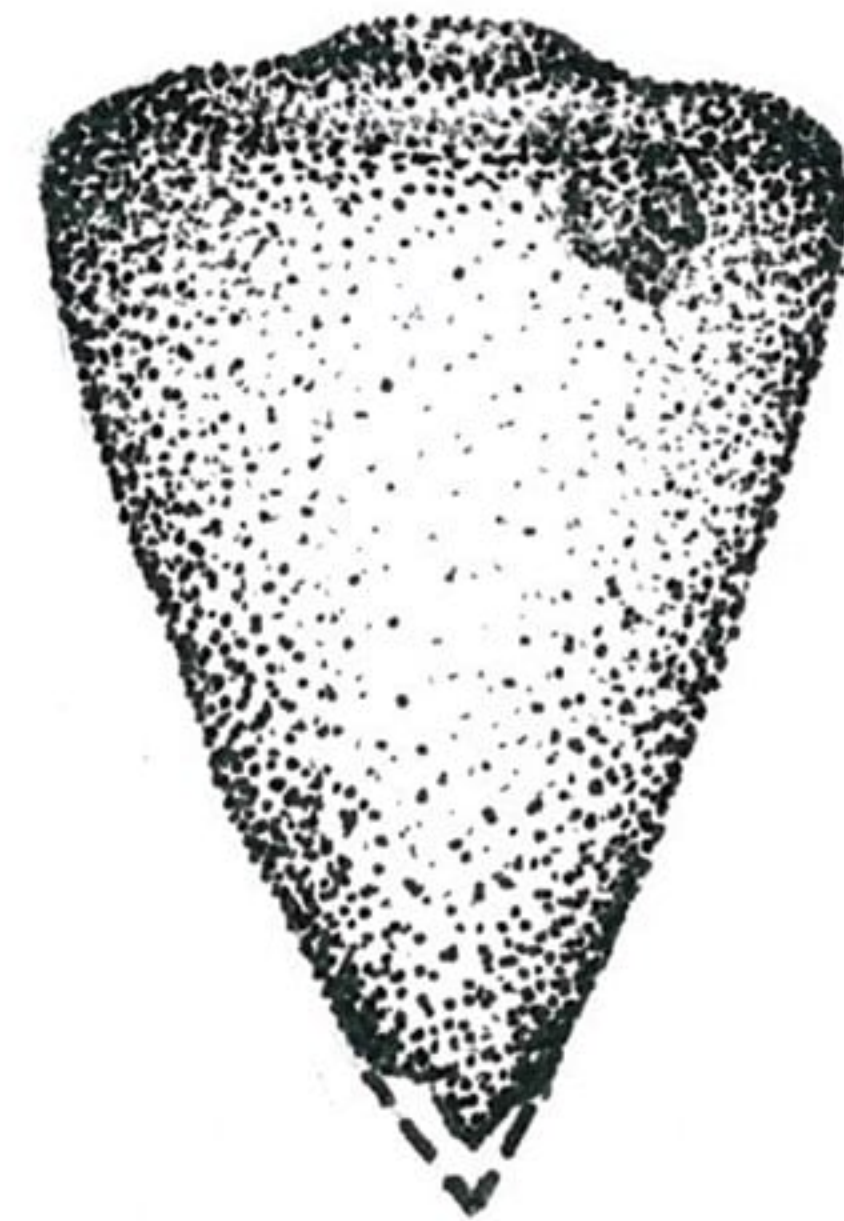
รายการที่ ๑

รายการที่ ๒

รายการที่ ๓

ภาพถ่ายเส้นโดย : กฤษณพงศ์ พูนสวัสดิ์

นายวิเชียร อริยเดช ข้าราชการบำนาญกรมศิลปากร
นายช่างที่เคยร่วมงานบูรณะปราสาทพนมรุ้ง ให้ข้อมูลและนำชี้
ตำแหน่งที่พบลูกดิ่ง ณ สระน้ำหมายเลข ๕ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘